

er tillige os, der ville bringe os selv til at tro, at vi skulde være klogere end alle andre. Jeg tror ikke, at vi have nogen som helst Ret og nogen som helst Grund til at tro dette. Jeg er heller ikke i Tvivl om, at vi ingen som helst Ret have til at eksperimentere med vort Fædrelands Fremtid.

Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) udtalte, at saafremt en Stormagt vilde løbe vort Neutralitetsforsvar over Ende, kunde den meget let gøre det. Jeg vil dertil tillade mig at sige, at med hvor stor Letthed det kan gøres, afhænger for en stor Del af os selv, afhænger for en stor Del af, hvilken Styrke vi ville lægge ind i vort Neutralitetsforsvar. Men under alle Omstændigheder vil en lignende Anke kunne rettes mod en hvilken som helst anden lille Magts Forsvar: overfor et isoleret Angreb fra en Stormagts Side vil en hvilken som helst lille Magt før eller senere komme til at bukke under. Der er selvfølgelig heller ingen af de smaa Stater, der er i Tvivl om det, men selv med den Kendsgerning for Øje have de stor Forstaaelse af, at det er nødvendigt at møde med et effektivt Forsvar, fordi de regne med, at hvis de have et saadant Forsvar, at de i nogen Tid kunne holde sig, kan der være og saa er der Mulighed til Stede for, at en anden Stormagt, som af egen Interesse kunde ønske at gribe ind i Begivenhederne, ogsaa med Nytte kan komme til at gøre det, inden det er for silde.

Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) spurgte, hvorledes man var kommen til det her foreliggende Forslag, og spurgte endvidere, hvorledes man i sin Tid kunde være kommen til Flertallets Forslag i Forsvarskommissionens Betænkning. Det ærede Medlem vilde antyde, at man først havde lavet sig sit Hærlovsforslag og sit Flaadelovforslag og saa bagefter konstrueret sig til, hvilke Pligter der paa-hviler os som neutral Magt. Jeg maa sige, det overraskede mig noget, at det ærede Medlem vilde komme med en saadan Udtalelse. Det ærede Medlem ved meget godt — eller kunde i alt Fald meget let vide —, at selvfølgelig har man ikke baaret sig ad paa den Maade. Selvfølgelig har man anvendt den Fremgangsmaade, at man først har undersøgt: Hvor er der størst Sandsynlighed for, at Neutralitetskrænkelser vil ske? Og dernæst har man gjort sig det til Opgave at søge at udrede, hvorledes man bedst skulde kunne afvise slige Neutralitetskrænkelser. Paa den Vis er man kommen til det Forslag, der her foreligger dels fra Flertallet

i Forsvarskommissionen og dels fra den høje Regering.

For det Flertal, der, saaledes som jeg udtalte det, da jeg havde Ordet første Gang, faktisk er til Stede ude i Befolkningen og faktisk ogsaa er til Stede her i denne Sal med Hensyn til Anerkendelsen af vore Neutralitetspligter, maa det derfor være en Opgave, vi ikke kunne vise fra os, en Opgave, vi skulle og maa løse, nemlig at komme til en Forstaaelse af og til Enighed om, hvorledes vi bedst opfyldte disse Pligter. Og i den Henseende staar den militære Sagskundskab, som bekendt, med en ganske sjælden Enighed. Navnlig, hvad specielt Spørgsmaalet om Sikring af København fra Landsiden angaar, har ikke blot alle Hærens tilfornordnede i Forsvarskommissionen, men samtlige Hærens Generaler udtalt, at det er nødvendigt, at der til Landsiden findes en i Fredstid forberedt og paa faste Værker baseret Sikring; at det er nødvendigt dels for at sikre Hovedstaden mod Overrumpling og tillige nødvendigt for at opstille det Forsvar mod Neutralitetsbrud, mod eventuelle Neutralitetskrænkelser ude ved Kysten, som vi i øvrigt alle ere enige om eller i alt Fald indenfor de 3 Grupper ere enige om skal opstilles. Jeg maa maaske her i denne Forbindelse — navnlig ogsaa, fordi det under Diskussionen fra anden Side er bleven nævnt — anføre, at der i de sidste Dage af Kommandør Koføed-Hansen er udkommet et Skrift, som han kalder „Udenrigspolitik og Forsvar“. Da Skriftet, som sagt, har været omtalt ogsaa af andre ærede Medlemmer her i Salen, maa jeg have Lov til ganske kort at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa en Udtalelse dette Spørgsmaal vedrørende, som findes i samme Skrift. Der udtales deri, at „Regeringens Forslag i saa Henseende“ — det vil sige i Henseende til Sikring af Hovedstaden mod Landsiden — „fortjener selvfølgelig al mulig Støtte“, og han udtaler, efter at have omtalt, at den nuværende Landbefæstning har Mangler, at man, saa længe Folkets Flertal er enigt om, at Landet skal forsvares, ikke vil „finde en Regering — hvad Farve man end vil give den —, der, naar det kommer til Stykket, vil tage Ansvaret for en politisk og militært set saa fornuftstridig Handling som at nedrive denne Fæstning“. Det er en Udtalelse fra Marinens Side, en Udtalelse fra en højtstaaende og anset Officer, en Officer, hvem der i en Aarrække har været betroet en indflydelsesrig Position indenfor Marinens